

5. uskrsna nedjelja A

Ja sam Put i Istina i Život. (Iv 14,6)

Prvo čitanje

Djela apostolska 6,1-7

U one dane, kako se broj učenika množio, Židovi grčkog jezika stadoše mrmljati protiv domaćih Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju njihove udovice. Dvanaestorica nato sazvaše mnoštvo učenika i rekoše: "Nije pravo da mi napustimo riječ Božju da bismo služili kod stolova. De pronađite, braćo, između sebe sedam muževa na dobru glas, punih Duha i mudrosti. Njih ćemo postaviti nad ovom službom, a mi ćemo se posvetiti molitvi i posluživanju Riječi."

Prijedlog se svidje svemu mnoštvu pa izabraše Stjepana, muža puna vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmenu te antiohijskog pridošlicu Nikolu. Njih postavie pred apostole, a oni pomolivši se, polože na njih ruke. I riječ je Božja rasla, uvelike se množio broj učenika u Jeruzalemu i veliko je mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru.

Drugo čitanje

1. Petrova 2,4-9

Ljubljeni! Pristupite Gospodinu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen, pa se kao živo kamenje ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu.

Stoga stoji u Pismu: Evo postavljam na Sionu kamen odabrani, dragocjeni kamen ugaoni: Tko u nj vjeruje, ne, neće se postidjeti.

Vama dakle koji vjerujete – čast! A onima koji ne vjeruju – kamen koji odbaciše graditelji postade kamen zaglavni i kamen spoticanja, stijena posrtanja; oni se o nj spotiču, neposlušni Riječi, za što su i određeni.

A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu.

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripraviti vam mjesto'? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. A kamo ja odlazim, znate put." Reče mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?" Odgovori mu Isus: "Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga." Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!" Nato će mu Isus: "Filipe, toliko sam vremena s vama i još me ne poznaš? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjerujte. Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu."

Za razmišljanje

Tko od nas ne nosi u sebi čežnju za domom, za oazom mira, gdje se može odmoriti od životnih oluja? Na tu čovječju pračežnju želi Isus dati odgovor: ponajprije bodri svoje učenike ("Neka se ne plaši vaše srce... Vjerujte u mene...") i navješćuje svoj rastanak, ali rastanak, koji u sebi već sadrži ponovno viđenje. On ide ispred svojih apostola, kako bi u im u kući svoga Oca pripremio stan – mjesto šutnje i mira, dom.

"Vi znate put, kamo idem!" Isus pokušava još jednom skupiti zajedno sve što je sa svojim učenicima iskusio. No Toma i Filip izriču ono što i sve ostale tišti: "Ne znamo kamo ideš!" I mi želimo katkad jasnu informaciju o mjestu koje nazivamo "neбом". Do tamo nas ipak ne vodi ni jedna cestovna karta. Sam Isus je put k Ocu, k nebu, doma, i njega valja slijediti. Zapravo još i više: tko poznaje Isusa, poznaje i Oca.

Isus nije samo put, već i istina i život. Što je istina? – Zadnji temelj i izvor onoga što ljudi traže, ono zbog čega su stvoreni, uzima obličje u Isusu. On je život, jer ljudima prenosi Božju sigurnost i Božju vjernost. On je konačno put, istina i život, jer je jedan s Ocem: on je u Ocu i Otac je u njemu.

Jedan od najljepših i najradosnijih aspekata kršćanstva je, da ne vjerujemo u nekog anonimnog, bezličnog Boga. Suprotno drugim religijama je kršćanstvo religija, u kojoj Božje lice prepoznajemo u Isusovu licu. Nastavljamo li, djelo koje Isus na zemlji započe, prepoznajemo li njegovo lice u licu naših susestri i subraće, onda smo s njime na putu k cilju. Jer ti ćeš nas, Gospodine, voditi na putu života i otvoriti nam svoj dom!